

عنوان مقاله:

بررسی صرف فعل در گویش قایینی

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات و زبانهای محلی ایران زمین، دوره 11، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

صدیقه سادات مقداری - استادیار زبان شناسی همگانی، دانشگاه پیام نور

خدیجه عاملی - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان شناسی همگانی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

در پژوهش حاضر با بررسی صرف افعال در زمان های سه گانه در گویش قایینی برآنیم تا وجود یا عدم وجود واژه بست های فاعلی و مفعولی کنایی در این گویش مشخص شود. ساخت ارگتیو از جمله ویژگی هایی است که هنوز در برخی از گویش های ایرانی (مانند کرمانجی، تالشی، تاتی، بلوچی و ...) باقی مانده است. در حالی که در برخی دیگر (مانند فارسی معاصر، کردی مرکزی و جنوبی، لری، مازندرانی، گیلکی و ...) از بین رفته و جای خود را به انواع نظام های حالت دهی دیگر از جمله فاعلی- مفعولی داده است. گردآوری داده های زبانی این پژوهش، به صورت میدانی و کتابخانه ای، در شهرستان قاین صورت گرفته است. قاین از جمله شهرستان های خراسان جنوبی است و در حد فاصل ۳۳ تا ۳۴ درجه عرض شمالی و ۳۸ تا ۶۰ درجه طول شرقی واقع شده است. تحلیل داده های این پژوهش نشان داد که گویش قایینی که از گویش های ایرانی شرقی است، یک ویژگی را نشان می دهد که به نظر، نوعی ساخت شبه ارگتیو یا کنایی را از دوره میانه تاکنون حفظ نموده است.

کلمات کلیدی:

گویش قایینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2051903>

